

Källparksgatan 11 C, 2 tr.,
Uppsala den 14 april 1953.

Till

Chefen för Försvarsstaben,
Stockholm.

Enligt TT den 13 april skulle den tidigare planerad neutrala kommissionen för övervakning av ett eventuellt stillestånd vara i behov av tolkar. Jag ber härmed vörd- samt få anmäla mig till tolk i fall svenska övervakare sändas till Korea.

"Problemet är kanske störst", heter det i TT, "när det gäller tolkar på grund av kraven på språk- kunskaper: utöver engelska måste de behärska antingen koreanska eller kinesiska." Jag tror mig kunna fylla kraven på engelska och kinesiska.

Jag är född av svenska missionärer den 7 april 1896 i Pingtu, Shantung, Kina. Jag är uppväxt i Konfucius och Mencius hemland och har tillbringat minst 40 år därute. Endast 17 år har jag varit i Sverige eller andra länder.

Det första språk jag lärde mig var det kinesiska talspråket. Som mina föräldrar var starkt upptagna med missionsarbetet engagerades en kinesiska att se efter mig och mina syskon. Genom henne och kinesiska lekkamrater lärde

jag tala kinesiska såsom mitt modersmål. Detta språk är mycket nära "mandarinspråket" eller Pekingmålet, som utgör ett slags "högekinesiska" och kan förstås i hela Nordkina och vissa trakter söder om Yangtsikiang.

Jag började lära mig engelska vid sju års ålder. Jag började då som elev i Kina Inlandmissionens engelska skolor i Chefoo, Shantung, Kina. Skoltiden där omfattade elva år (1902-1913). Under hela denna tid besöktes hemmet i Kiaohsien, Shantung, endast under fritiden eller tre månader varje år.

Jag var 18 år, då jag besökte Sverige för första gången. Det var inte lätt att börja lära "ärans och hjältarnas språk." Under det första världskriget studerade jag i Svenska Baptistsamfundets teologiska seminarium, Betel-seminariet, vid Engelbrektsgatan 18, Stockholm.

Jag reste ut till Kina som missionär i Svenska Baptistmissionens tjänst 1921. De första tre åren ägnades åt studier i det kinesiska språket. Vid mitt besök i fäderneslandet 1930-31 hade jag förmånen vara med på professor Bernhard Karlgrens föreläsningar i kinesiska och tenterade sedan för honom i sinologi. En avskrift av betyget utfärdat av professorn, närslutes.

Under 30-års tjänst som missionär i Shantung

-3-

Kina, har jag försökt förkovra mig i kinesiska, både tal- och skriftspråk, och haft rika tillfällen att bruka mina kunskaper i den pastorala gärningen. Under en tid tjänade jag även som lärare i de amerikanska baptisternas kinesiska seminarium i Tsingtao. Jag har sökt tränga in i kinesernas tankevärld och ägnat de asiatiska problemen ett livligt studium.

Vid flera tillfällen har jag besökt USA och en gång England. Engelska har varit en stor tillgång vid studier av den engelska litteraturen och den rika kontakten med utlänningar både inom och utom Kina. Under 1949-51 var jag sekreterare i Tsingtao Community Church och tog aktivt del med tal vid dess engelska gudstjänster, bevistade av representanter från åtta nationer.

Rent fysiskt känner jag mig stark nog att möta eventuella strapatser i Korea. Min långa vistelse i det inre av Kina har lärt mig känna även det primitiva och spartanska livet. Som den siste av alla svenska missionärer att lämna Kina förstår jag att plikten och uthålligheten är ett krav som bör fyllas trots svårigheter och faror. Med svindande hjärta ryckte jag upp mina rötter ur den kinesiska jordmånen. Under tider av oro och lidande betraktade kineserna oss missionärer som NAN YU eller "vänner i trångnål." Kan jag som tolk i någon ringa mån bidra att förbättra

-4-

kinesernas lott, anser jag en sådan ev. uppgift som en stor ära och förmån.

Med utmärkt högaktning,

(Oscar Rinell)

Kinamissionär.